

Bawku, 16 nov 2018

Vandaag was zeer zo n dag. Die je niet verwacht en toch gebeurt.

Teveel dingen die ernstig zijn en onverwacht op je pad komen.

Wat is dat toch hier.

En dan heb je ook nog de verzengende hitte van rond de 36 graden.

De eerste patiënt die we zagen toen we 4 dagen geleden aankwamen was een jongetje van 4 jaar. Met ondervoeding, een oogontsteking waardoor hij blind is nu, en dat ws zal blijven, en daarbij een paar afwijkingen bij lichamelijk onderzoek die het moeilijk maken hier onder 1 noemer te plaatsen zonder uitvoerig onderzoek. En dat laatste is hier niet. Hij kwam uit Bourkina Fasso, wat hier vlakbij is.

Gister was er een brief geschreven door de familie dat ze tegen advies in weg wilden gaan. Ze konden de opname niet verder betalen. Er was geen geld voor een bloedtransfusie (40 euro) en ergens anders naar toe was sowieso geen optie. De communicatie ging deels in het Frans. Het ventje zat zielig voor zich uit te 'staren', en zat daar de hele dag te zitten. En een beetje verdrietig te zijn. Wel had hij een door iemand meegenomen en gegeven knuffel stevig vast. Vanmorgen was het bed leeg.

De pasgeborene afdeling heet tegenwoordig NICU. Neonatale Intensive Care Unit. Dat is best ambitieus. Tenslotte zijn er wel veel gedoneerde couveuses gesteld, die maar deels gebruikt worden. En een aantal monitoren die gedeeld worden en soms 3 bedden verder staan. Dus per patiënt moet je wel erg opletten waar de draadjes naar toe gaan, want het kan best drie bedden naar links zijn, of bij de andere juist 2 naar rechts. Opletten dus.

Het is sowieso de vraag of er hier wel baby's in een couveuse moeten liggen als het buiten 35 graden is....

En lagen er eergisteren 17 baby's. Maar gister toch maar weer 9. Vannacht zijn er weer 7 bijgekomen.

Complexe zorg is niet mogelijk. Het zou beter een *neonatale afdeling* moeten heten. Maar dat doet misschien geen recht aan Unicef die de couveuses heeft geschonken.

Over protocollen en opleiding hebben we het maar even niet.

Het ventje van 900 gram die bij 27 weken geboren was en nu 5 weken oud was, deed het nog steeds goed. Volgens de verhalen zou hij goed drinken aan de borst en cup feeding. Ik vraag het me af. De moeder tilt het arme kind overigens gewoon aan de beide armpjes op (zoals dat in de cultuur hier normaal is) – aan de beide sprietjes eigenlijk. Hij paste echt op 1 hand.

Vandaag zei de moeder dat ze naar huis wilde. Het duurde haar allemaal te lang. Ze ging.

Een nieuwe baby van 3 weken oud lag er opeens omdat hij niet goed zou drinken. Hij had moeite met ademhaling en had zuurstof gekregen. Overigens zonder monitor. Hij was slap. En had een enorm hartgeruis. Een zachte handjes en een doorlopende handlijn. Het was een ventje met Down syndroom. Niemand had het nog gezien. Of wel, maar niet gezegd. De zuurstof werd gestopt, en werd medicatie gegeven voor de gevolgen van de bijbehorende hartafwijking. En nu komt er nog een vervolg.

Verder waren er 2 tweelingen bijgekomen van rond de 1800 gram die vooral klein en iets vroeger dan normaal geboren waren. De moeder had nog geen BV. BV van een ander krijgen ze hier niet. Kunstvoeding is er ook niet. Een oplossing had niemand.

Het meisje met de veronderstelde hartafwijking die toch een chlamydia pneumonie had knapt op op de medicatie die ze nu daarvoor krijgt.

Het baby'tje die net was ingestuurd heeft ws een trisomie, met daarbij een navelbreuk en een hartafwijking. Ook niet fijn.

En toen we buiten kwamen zaten er opeens 16 moeders met baby's te wachten als een follow up. Waar die nou opeens vandaan kwamen....

Het kind van 3 jaar van 5 kg met inmiddels verdwenen oedeem zit vandaag rechtop en stopt hapjes eten in haar eigen mond. Het jongere broertje van 4 maanden was 6 kg.

Mijn mond valt open.

De patient van 10 maanden die gister is aangekomen met malaria heeft opeens een stoma en een suprapubische catheter .

Intussen nog 2 uur les gegeven op de nursing college.

Intussen keilde er een TL balk naar beneden gisteren en viel de elektriciteitsdraad een meter naar beneden met twee koperen uiteinden naar beneden. Glas op de grond, een vonk in de lucht. Iedereen wachtte even af. En s avonds een explosie bij een benzine station in de buurt.

En wij om 6 uur smorgens maar lekker joggen in het afrikaanse open veld.....